

Nyfikenhetsvandring 39 - Den helige Ande I - Anden och Vi

Bidrag från Bengt Pleijel
2006-01-01
Senast uppdaterad 2010-03-09

Detta är nyfikenhetsvandring 39

Kära dusom är sprickfärdig av nyfikenhet över att få gå vidare i Bibelskolans nyfikenhetsupptäcktsvandringar. Jag tycker det vore mycket tråkigt om du sprack!!! Därför skyndar jag mig nu att tillsammans med Dig och många andra genast starta den tredje avdelningen av denna bibelskola. Vi kryper in i "Narniaskåpet"

(det som vi tidigare berättat om här) och plötsligt öppnar sig skåpet mot en helt ny värld. Vi kommer in i landet Kristen Tro. Där möter vi en annan guide, som hjälper oss in i det vi kallar "den tredje trosartikeln". Guiden heter den helige Ande.

Spännande upptäckter garanteras. För att hitta dit får vi sluta att rusa fram. Långsamma och lyckliga rörelser rekommenderas. Här finns friskhet och liv och glädjefröjder! Och erfarenheter av himmelsk närvaro mitt i öken och mörker.

Vi ska börja med att nysta upp den helige Andes röda tråd. Det är en lång tråd. Du får ha förväntningar på tio härliga vandringar. ska senare berätta för dig vad du kan använda tråden till. Dessa är de elva vandringarna om DEN HELIGE ANDE. Vandring 39

Vandring 40

Vandring 41

Vandring 42

Vandring 43

Vandring 44

Vandring 45

Vandring 46

Vandring 47

Vandring 48

Vandring 49 Den helige Ande I:

Den helige Ande II:

Den helige Ande III:

Den helige Ande IV:

Den helige Ande V:

Den helige Ande VI:

Den helige Ande VII:

Den helige Ande VIII:

Den helige Ande IX:

Den helige Ande X:

Den helige Ande XI: Anden och Vi

den apostoliska trosbekännelsen

den nicenska trosbekännelsen

pärldykning i Gamla Testamentet

Gamla Testamentets framtidsvisioner

Preludium i A: dur. Lukas spelar up

Anden över en ny kung

Kungen förbereder alla för Anden

Alla får Anden på ett härligt pingstmöte

Alla leds av Anden i ett nytt förbund

Låt er uppfyllas av Anden Sedan fortsätter vi med en helig allmänlig kyrka ……. Jag gläder mig över att ha med just

Dig på dessa vandringar!!

Vi startar med att skriva de tre första orden med stora bokstäver:

VI TROR OCK. På vandring 1 började vi också med ordet VI. (Vi tror på Gud Fader allsmäktig …) Vi hittade i detta VI en massa "säregna, kuliga, modiga, frodiga, slutna, knutna, slarviga, larviga och ändå helt underbara människor". Vi upptäckte där att huvudpersonen i deras liv inte var tomten, han som gör oss så självupptagna och bara får oss att stirra på om vi lyckats vara snälla. Huvudpersonen var Jesus, han som "drar som en magnet knepiga människor till sig". Vi berättade att där var en flicka som dragits in i Jesu kraftfält och sedan bekände sin tro på honom med att sätta på sig en dekal med följande lydelse: I am a christian, but be patient.

I am under construction. Den andra trosartikeln börjar också med ett VI. (Vi tror ock på Jesus Kristus ….) På vandring 16 såg vi hur Jesus samlade i detta VI några mycket särpräglade, egofångade, självupptagna män, som han kallade lärjungar, som han sedan gjorde något vettigt av. Vi skrev där: "Man kan undra över hur Jesus vågade sig på att kalla så olika människor. Ty alla är ju sådana som i vanliga sammanhang inte kunde vistas i samma rum, se varandra i ögonen eller räcka varandra handen. Det måste ha varit många initialsvårigheter. Men Jesus tar hand om var och en och det är han som binder dig samman". När vi umgås med Jesus och dessa första lärjungar upptäcker vi vad fantastiskt det är att få vara tillsammans med någon som ser vad han kan göra av vårt liv. Och göra något riktigt av oss tillsammans. Grundtesen på denna vandring är: Det vi är som kristna det är vi tillsammans. När vi nu går över till tredje trosartikeln ser vi inte bara vad han kan gör av mitt liv. Vi får ser vad som händer med oss tillsammans. Nya Testamentet sjunger ofta om detta. Vi blir levande grenar, levande lemmar, levande stenar. Vad händer när den helige Ande låter Livet strömmar in i oss? Vi blir:

- Levande grenar
- Levande lemmar
- Levande stenar
- Reflektion

Vi blir

levande grenarLåt oss börja med att göra ett besök hos Johannes i hans femtonde kapitel. Jesus har varit i salen i övre våningen. Han har firat nattvard. Han har sjungit lovsånger. Han har hållit sitt avskedstal. Han vet vad som skall hända honom men han ägnar sina sista timmar åt att trösta sina lärjungar. Han och lärjungarna bryter nu upp, de vandrar genom de smala slingrande gatorna i Jerusalem och går till Getsemene. På vägen passerar de tempelmuren På en av portarna till detta tempel ser de en gyllene vinranka. Vinrankan är symbolen för Israels folk. Här är platsen där Israels folk samlas, vill symbolen säga. Nedanför vinrankan stannar Jesus till och säger de ord vi har i Johannes 15. Först kommer ett oerhört påstående. Jesus säger: Jag är den sanna vinstocken. Vad menar han? Han menar att Guds avsikter med detta folk blivit uppfyllda i honom. Jesus är den sanna vinstocken - det verkliga Israel. Jesus är i sin person hela folket. Jesus säger JAG ÄR. Han uttalar det heliga gudsnamnet. (jfr 2 Mos 3:13-14). Vi som letar efter vi vi är, vi som ofta är så splittrade i våra roller, så trötta på all förställningskonst, vi står här inför en som trygg och lugn säger: JAG ÄR. Han vet vad han är. Och inte bara det. Han vet vad vi är. Jag är vinstocken - ni är grenarna. (vers 5) Det står inte att Jesus säger att han är stammen eller roten. Han är vinstocken. Han är trädet. Därför är han också grenarna, därför att han är i oss till vilka han säger: Ni är grenarna. När vi i Johannes 15 läser vad Jesus om vinträdet och grenarna, finner vi ett ord som upprepas gång på gång. Det är ordet bli kvar. Elva gånger står det så.. Bli kvar, kvar, förbli, stanna kvar. Sluta flåsa fram i din kristendom. Slappna av vid kraftkällan. Rusa inte till något annat. Det händer något när vi blir kvar i detta kraftfält. Kraftfältet flyttar in i oss. När vi umgås med evangelium flyttar evangelium in i oss. Om någon är kvar i mig och jag i honom bär han rik frukt. Vi hittar en meningsfull uppgift, ett rikt liv. Jesu rika liv strömmar igenom oss. Men utan Jesus ett fattigt liv. Ett fattigt liv blir det då jag tar mitt liv i egna händer och försöker spela herre själv. Då blir det ingen äkta frukt. Endast rollspel och förställning och hyckleri, påhängd julgransfrukt. Utan mig kan ni ingenting göra, säger Jesus. Naturligtvis kan vi göra mycket utan Jesus. Man kan ordna upp livet rätt bra för sig. Man kan vara duktig, tjäna pengar, skriva böcker, köra bil, klippa aktier och äta glass utan Jesus. Men av allt detta blir det egentligen ingenting. Det blir ingen frukt som förhållig Fadern (se vers 8). Det blir ingen frukt som består (se vers 16).

När du stannar till och begrundar Johannes 15 är det en sak till du upptäcker. Det är att du inte är ensam i din tro. Grenarna är många, trädet är ett,

trädet - Jesus Kristus,
grenarna är många, trädet är ett,
vi är ett i honom

(Svensk Psalm 61:2)Är du nyfiken på vad det är för kraft som binder oss samman kan jag avslöja för dig att det är den helige Ande. De följande vandringarna kommer att handla mycket om honom. Var nyfiken! Tes:

Det vi är som kristna det är vi tillsammans. Vad händer när den helige Ande låter Livet strömmar in i oss?

Vi blir

Levande lemmarEn gång såg man Jesus kroppsligen vandra omkring. Man såg honom i Kafarnaum och i Jerusalem. Man kunde röra vid honom. Man kunde höra honom. Evangelierna skildrar den tid då Jesus levde. Tre rika år tecknades ned för kommande släkten. Det förbluffande med Nya Testamentet är att det påstår att "Jesus av Nasaret fortfarande går här fram än som gången tid". Kroppsligen finns han här. Fullt synlig. Vi läser: Ni utgör Kristi kropp och är var och en för sig delar av den.

(1 Korintierbrevet 12:27)Vad är det som hänt med oss för att detta ska sägas om oss? Det hände tydligen något med oss när vi döptes, påstår Paulus. Med en och samme Ande har vi alla döpts att höra till en och samma kropp

(1 Korintierbrevet 12:13)Jesus är huvudet för sin kropp. Vi är lemmarna. Precis som lemmarna i en kropp hör ihop och samarbetar med varandra, hör vi ihop. Vi är döpta till att leva i en rik gemenskap. Alla som döps i en och samme Ande stöps inte i en och samma form. Mångfalden och olikheten är en rikedom. Alla är inte lika och behöver inte vara lika. Jämlikheten i Nya Testamentet beror inte på att alla pressas in i samma mönster. Just olikheten är grunden för gemenskap. När jag blir kristen behöver jag inte snegla åt sidan för att sucka som alla andra och kamma håret som alla andra och bli en kopia av alla andra. Vi ser inte åt sidan utan mot Herren Kristus. Han förlöser oss att bli de original - de roliga original - som Gud ämnat oss att vara. Jämlikheten och enheten beror inte på att vi alla är lika duktiga utan på att vi alla är lika älskade. Det som därför trasar enheten är när var och en ser på sig själv i stället för på Herren. Det som försvagar kyrkan är när vi jämför oss med varandra. De söndrar Kristi kropp är när de olika lemmarna strävar åt var sitt håll. Tänk dig en kropp där det ena benet vill sparka boll och det andra vill cykla, det ena ögat vill se på TV och det andra vill sova, det ena örat vill höra på pop och det andra vill höra på präst…. Vilket monster! När vi går där uppfyllda av oss själva blir resultatet söndring, splittring, ensamhet. Men när den helige Ande får fylla oss med Jesu kärlek, då hittar vi varandra igen. Och då sjunger och spelar det inom oss. Läs Efesierbrevet 5:18-20. Vägen till större enhet är därför vägen in mot centrum.

Vid Jesu kors hittar vi varandra.

Vi är alla olika.

Vi är alla lika älskade.

Vi blir "en massa syskon som tycker om varann".

Korset blir startpunkten för ett rikt liv tillsammans.

Vi får något från Jesus att ge till den värld som Gud älskar och lider med. Tes:

Det vi är som kristna det är vi tillsammans. Vad händer när den helige Ande låter Livet strömma in i oss?
Vi blir

Levande stenar Det är Petrus som använder den bilden. Han skriver: Kom till honom, den levande stenen, som visserligen är förkastad av människor men är utvald och dyrbar inför Gud.

och låt er själva som levande stenar

byggas upp till ett andligt hus ….

(1 Petrus brev 2:4-5, Folkbibeln) Jesus är den levande stenen, klippan i våra liv, den fasta grunden. Det händer något med oss när vi kommer till honom. Vi blir levande stenar i ett andligt hus. Detta är kanske den djärvaste bilden: Levande stenar. Vi tänker oss en sten som något dött, kallt, livlöst. Vi behöver kanske en atomfysiker ibland oss. Han kan tala om för oss att en sten är fylld av liv, rörelse, kraft. Kanske behöver vi en ny trosblick på varandra. Att förstå att det hos människor omkring oss finns så mycket mer än det vi ser med våra ögon. Det finns så mycket mer att upptäcka och locka fram. Vi behöver kanske en ny trosblick på oss själva. Ibland - i trötta och misslyckade situationer - ser du på dig själv som en gammal stenbumling, hopplös och kall och ful och grå och tråkig. Kanske du använder ord om dig själv som Petrus säger att människor använder om Jesus: förkastad av människor. Jag duger inte, passar inte. Men Gud säger om dig, det han säger om Jesus: utvald och dyrbar inför Gud. Gud vet vad han gjort med dig i dopet. Du är döpt in i Kristus (Rom 6:3). Och därinne i det kraftfältet hör du så nära samman med Jesus att det som sägs om honom sägs också om dig som är i honom. Det som händer med de levande stenarna, när de kommer till Jesus är att de blir levande stenar i ett andligt hus. Något händer, men det sker inte mot vår vilja. Låt er själva som levande stenar byggas upp till ett andligt hus ….

Låt det ske. Säg ditt ja till det. JAA!!

Det går inte att vara kristen på egen hand. Tron är personlig men inte privat. Det vi är som kristna det är vi tillsammans. Det räcker inte med att bara komma till Jesus. Det vore som att hoppa en massa stenbumlingar på varandra. Människor som kommer in i kyrkan första gången tycker att det ser livsfarligt ut. Vi skall tillsammans byggas upp till ett andligt hus. Vi ska fogas samman. Cementeras ihop av kärlek och förtroende. Den enskilda stenen behöver kanske huggas till, vassa kanter tas bort, skrovligheter slipas. Vi behöver låta oss utsättas för Herrens varsamma men bestämda tuktan och fostran, så att vi kan passa ihop med andra stenar. Varje sten måste också hitta sin rätta plats. Om någon vill vara kristen på egen hand, då är det som en sten bara ligger där för sig själv. Den har kommit på fel plats. Den har tappat meningen med livet. Och om en sten inte vill vara med de andra stenarna så försvagas ju hela byggnaden. Ibland kan vi få vara med att det känns lite stelt i kyrkan. Varför? Det beror aldrig på prästen! Det beror aldrig på kantorn! Det beror på att en sten saknas i muren. Och då blir det hål i muren. Och genom hålet drar det kallt. Människor får drag i nacken. Och börjar gnälla och bli suckianer.

Därför uppmanas vi: Låt er byggas upp till ett andligt hus. Tes:

Det vi är som kristna det är vi tillsammans.

Vi blir

Levande grenar - Levande lemmar - Levande stenar Reflektion

* Låt tesen från denna vandring sjunka in i dig:

Det vi är som kristna är vi tillsammans.

* Stanna till vid vinstocken, andas in friskheten, skönheten, glädjen Bliv kvar där, dröj där, stanna, smaka på frukten.

* Se på kroppen och dess lemmar. Se på dig själv och säg: Jag är en del i Kristi kropp.

Se på andra och säg: Du är en del i Kristi kropp. Vi behöver varandra.

* Se på stenarna i det andliga huset. Se på dig själv: Jesus kan göra något av mig, gamla stenbumling.

Se på de andra: Vad spännande det är att se på di med Jesu ögon. Vi tror ock på …..

Så börjar tredje trosartikeln. Vi tror inte bara på Fadern som bortom alla stjärnor tronar.

Vi tror inte bara på Sonen som världen med sitt blod försonar.

Vi tror också på Anden som talar mäktigt och hugsvalar.

(Svensk Psalm 496:3) Sonen och Anden är Faderns två arbetshänder som han sträcker ned mot oss för att dra oss ur det vi fastnat i och lyfta oss in i sin fadersfamn. Tag bort händerna, strunta i att tala om Sonen och Anden, så blir det kvar en handikappad flumgud långt bortom rymder vida … Han rör dig inte i ryggen. Det är ju klart: Han har ju inga händer att röra med. Nästa vandring blir temat den helige Ande.

De första kristna fick vänta i 10 dagar på pingstens Ande. Du behöver inte vänta alls.

Ha förväntningar! Och välkommen att vandra vidare... Ger vandringen ilska, grubblor, tröstor och glädjor?

Kontakta då Bengt genom att klicka på författarnamnet för denna artikel. Ps.

När du läser om hur fint de första kristna levde och tänker på hur fullt de sista kristna lever, blir du ledsen i ansiktet. Kristus kan du klara av. Men kristna är värre. De är så svårbegripliga och töntiga eller så fina och förnäma och färdiga … Du kan aldrig perfekt att du passar bland dem. Beror detta på att vi glömt bort kraftkällan: Den helige Ande? Men varför försöka bli perfekt när det är mycket lättare att bli fullkomlig? Du kan få svar på den frågan. I Skafferiet kryper det omkring en massa folk som beslutat sig för att gå på nyfikenhetsupptäckts-vandring för att upptäcka hur man klarar av sig själv som inte är perfekt och klara av andra som inte är fullkomliga. Du och de får på den vandringen lära er hur mycket lättare det är att bli fullkomlig än att bli perfekt. Tryck på vandringsfolket och följ med dem.